

Συρία: επιχείρηση όχι εθνικής αλλά θρησκευτικής εκκαθάρισης

Του **ΝΙΚΟΥ ΜΕΛΕΤΗ** (ΠΗΓΗ: «ethnos.gr»)

Σε μια ευρύτατη επιχείρηση όχι εθνικής αλλά θρησκευτικής εκκαθάρισης με στόχο τα 2 εκατομμύρια των χριστιανών της Συρίας, επιδίδονται οι ακραίοι τζιχαντιστές της συριακής αντιπολίτευσης, ενώ την ίδια στιγμή οι εναπομείναντες χριστιανοί του Ιράκ δοκιμάζονται και οι Κόπτες της Αιγύπτου στοχοποιούνται από τους Αδελφούς Μουσουλμάνους σε ένα συνολικό σχέδιο βιαίου διωγμού των χριστιανών από την Μέση Ανατολή και την Βόρειο Αφρική.

Ο στόχος δεν είναι άλλος από το να εξαλειφθεί η χριστιανική παρουσία από ολόκληρη την περιοχή στην οποία γεννήθηκε ο Χριστιανισμός αρκετούς αιώνες πριν εμφανιστεί το Ισλάμ και να διευκολυνθεί έτσι η εγκαθίδρυση θρησκευτικών κρατών, όπως το «Χαλιφάτο του Ιράκ και της Συρίας» το οποίο επαγγέλλονται οι αντάρτες της Αλ Νούσρα.

Αυτό όμως που σοκάρει είναι ο άγριος και βάρβαρος τρόπος με τον οποίο οι τζιχαντιστές στρέφονται εναντίον των Χριστιανών της Συρίας, όπου δεν λείπουν όχι μόνο οι καταστροφές ναών και ο βίαιος διωγμός χριστιανών από τις πόλεις τους αλλά και οι απαγωγές, οι εκτελέσεις ακόμη και αποκεφαλισμοί.

Απέναντι σε αυτή την βαρβαρότητα όμως έχει υπάρξει μια «**διεθνής συνομοσία της σιωπής**», όπως κατήγγειλε ο **πρώην πρόεδρος του Λιβάνου Αμίν Τζεμαγιέλ** μιλώντας τον Ιούλιο σε συνέδριο που όργωσε το **St. Antony's College της Οξφόρδης** και πράγματι οι ευαίσθητες στα ανθρώπινα και μειονοτικά δικαιώματα δυνάμεις (ΗΠΑ, Ε.Ε. κ.λπ.) **αγνοούν επιδεικτικά** τα βίντεο φρίκης με τους αποκεφαλισμούς ιερέων.

Ο κ. Τζεμαγιελ επισήμανε και κάτι ακόμη: ο διωγμός των Χριστιανών από τη Μέση Ανατολή αποτελεί ιδιαίτερα αρνητική εξέλιξη και για τους ίδιους τους μουσουλμάνους πολίτες που δεν είναι φανατικοί, καθώς έτσι υπονομεύεται η πολυπολιτισμικότητα των κοινωνιών και ανατρέπεται μια συμβίωση αιώνων ανθρώπων με διαφορετική θρησκεία και κουλτούρα. Και όλο αυτό το κλίμα απομακρύνει φυσικά και την επιβίωση δημοκρατικών καθεστώτων στην περιοχή.

Οι τζιχαντιστές που έχουν επιβάλλει στις περιοχές που ελέγχουν, τον νόμο της Σαρίας δεν είναι τυχαίο που προσπαθούν να γίνουν γνωστοί ακόμη και με αναρτήσεις βίντεο στο διαδίκτυο, οι εκτελέσεις αθώων ανθρώπων και ιερέων.

Όπως παρατηρούσε μια πολύ καλά ενημερωμένη πηγή, οι τζιχαντιστές με τον τρόπο αυτό στέλνουν «αποδείξεις» σε εκείνους που τους χρηματοδοτούν από το Κατάρ και μέχρι πρόσφατα και από την Σαουδική Αραβία που φαίνεται να έχουν επιλέξει να στηρίζουν τις ακραίες σουνιτικές οργανώσεις για την

πλήρη επιβολή του σουνιτικού δόγματος στην περιοχή, **εκπαραθυρώνοντας με βίαιο τρόπο τους χριστιανούς** και περιορίζοντας τους σίιτες και αλεβίτες (μαζί και την επιρροή του Ιράν στον αραβικό κόσμο).

Δεν είναι λίγα τα περιστατικά που έχουν συμβεί στην Συρία, αν και η δραματική κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει οι χριστιανοί έγινε γνωστή με την απαγωγή τον Απρίλιο, παραμονές του Πάσχα, των δυο μητροπολιτών από το Χαλέπι. **Του ελληνορθόδοξου Παύλου και του Συρο-ορθόδοξου Γιοχάνα Ιμπραήμ.** Παρά τις προσπάθειες που καταβλήθηκαν οι δυο μητροπολίτες δεν έδωσαν κανένα σημείο ζωής και είναι μάλλον μηδαμινές οι πιθανότητες να ξαναβρεθούν ζωντανοί. Το μήνυμα που ήθελαν οι απαγωγείς και πιθανόν δολοφόνοι τους ήταν ένα και μόνο ένα: «οι Χριστιανοί είναι ανεπιθύμητοι στην Συρία».

Οι πληροφορίες τότε ανέφεραν ότι οι δυο μητροπολίτες είχαν απαχθεί από ομάδα Τσετσένων τζιχαντιστών. Πριν τρεις εβδομάδες κάποια παράξενα δημοσιεύματα εμφανίστηκαν στον τουρκικό Τύπο και έκαναν λόγο για την σύλληψη τριών ανταρτών που προέρχονταν από την Συρία (Ρώσοι και Τσετσένοι στην καταγωγή) οι οποίοι παραδέχθηκαν στις τουρκικές αρχές ότι είχαν συμμετάσχει στην απαγωγή και εκτέλεση των δυο μητροπολιτών. **Κι όμως στα μουλωχτά οι δολοφόνοι αυτοί απελάθηκαν στις... χώρες τους.**

Είχαν προηγηθεί όμως κι αλλά δραματικά περιστατικά με κορυφαίο εκείνο της άγριας εκτέλεσης δια αποκεφαλισμού και μάλιστα μπροστά σε κοινό που ζητωκραύγαζε «Allahu Akbar» (Ο Θεός είναι μεγάλος) τριών χριστιανών. Ο ένας ήταν ο καθολικός ιερέας Φρανσουά Μουράντ που υπέμεινε καρτερικά το μαρτύριο περιμένοντας τον αποκεφαλισμό του έχοντας παρακολουθήσει πριν τον αποκεφαλισμό των δυο άλλων ανθρώπων που είχαν απαχθεί μαζί.

Κι όμως δεν υπήρξε κανένα κύμα κατακραυγής και αποδοκιμασίας αυτής της βαρβαρότητας, που ήρθε να προστεθεί σε μια σειρά από παρόμοια βίντεο που είχαν αναρτηθεί και κατέγραφαν τις ομαδικές εκτελέσεις πολιτών με βολή στο κεφάλι, ή την ομολογία της εκτέλεσης ενός 15ντάχρονου με πυροβολισμό στο στόμα μπροστά στην οικογένεια του επειδή προσέβαλλε, όπως θεώρησαν οι εκτελεστές του, το Ισλάμ.

Από τον Φεβρουάριο έχουν απαχθεί χωρίς να δώσουν από τότε κανένα σημείο ζωής ο αρμένιος καθολικός ιερέας Μιχαήλ Καγιάλ στο Χαλέπι, ο ελληνορθόδοξος ιερέας Μάχερ Μαχφούζ, ο συρο-ορθόδοξος ιερέας Φαντι Χαντατ, που απήχθη τον Δεκέμβριο και μερικές εβδομάδες αργότερα πετάχτηκε στον δρόμο το διαμελισμένο πτώμα του. Ένας κατάλογος πολύ μακρύς για τον οποίο όμως έχει επιβληθεί η απόλυτη σιωπή.

Πριν μερικές ημέρες μια ακόμη απαγωγή συγκλόνισε την χριστιανική κοινότητα της Συρίας καθώς η επιλογή του στόχου είχε βαθύ συμβολισμό. Ο πολύ γνωστός Ιταλός ιησουίτης ιερέας Paolo Dall'Oglio, ο οποίος είχε ασκήσει έντονη κριτική στο καθεστώς Άσαντ και είχε αφιερώσει τα τελευταία 20 χρόνια της ζωής του στην αναστήλωση ενός μοναστηριού κοντά στην Δαμάσκο, αποτελούσε το σύμβολο του «ανοικτού διαλόγου» με το Ισλάμ. Είχε απελαθεί από την Συρία και είχε επιστρέψει μέσω των περιοχών που ελέγχονται από την αντιπολίτευση και τους αντάρτες. Δεν αρκούσε όμως αυτό. Οι τζιχαντιστές των οργανώσεων που ελέγχονται από την Αλ Κάιντα τον απήγαγαν και δεν υπάρχει κανένα νέο για την τύχη του.

Από την Συρία υπολογίζεται ότι έχουν ήδη φύγει 500 χιλιάδες χριστιανοί αναζητώντας καταφύγιο στον Λίβανο, στην Ανατολική Ευρώπη και στις Σκανδιναβικές χώρες. Στο Ιράκ έχουν ήδη εκδιωχτεί τα 2/3 των χριστιανών. Και συνολικά στην Μέση Ανατολή, οι Χριστιανοί που αποτελούσαν το 20% του πληθυσμού πριν σχεδόν έναν αιώνα, έχουν πια συρρικνωθεί στο 5%...

Στην Αίγυπτο, η ανατροπή του πρόεδρου Μόρσι από τον Στρατό, έδωσε την αφορμή για να στοχοποιηθούν και πάλι οι χριστιανοί Κόπτες της Αιγύπτου, καθώς οι Αδελφοί Μουσουλμάνοι και άλλες ακραίες ισλαμικές οργανώσεις θεωρούν ότι οι κόπτες είναι σύμμαχοι των Στρατιωτικών και συνέβαλαν στην ανατροπή του εκλεγμένου πρόεδρου.

Οι κόπτες είχαν εκφράσει πολλές φορές την ανησυχία τους για τις ολοένα και αυξανόμενες επιθέσεις που δέχονταν οι χριστιανοί στην Αίγυπτο, που κλιμακώθηκαν μετά την εξέγερση της πλατείας Ταχρίρ και την ανατροπή του Μουμπάρακ. Μετά την τελευταία έκρηξη της βίας και την αιματηρή καταστολή των διαδηλώσεων οι οπαδοί του Μόρσι στράφηκαν εναντίον και των κοπτών και σύμφωνα με ΜΚΟ, μέχρι την Πέμπτη είχαν πυρποληθεί 25 εκκλησίες και είχαν δεχθεί επιθέσεις του όχλου χριστιανικά σχολεία και χριστιανικές περιουσίες σε όλη την χώρα.

Πριν ακόμη όμως ξεσπάσει η βία οι κόπτες ήδη ζούσαν υπό το καθεστώς του φόβου. Ο νέος πατριάρχης των Κοπτών ο Θεόδωρος Β' είχε υποχρεωθεί να ακυρώσει μια σειρά εκδηλώσεων και λειτουργιών στον καθεδρικό ναό του Αγίου Μάρκου στο Κάιρο καθώς είχαν διατυπωθεί απειλές για επιθέσεις, ενώ όπως καταγγέλθηκε, υπήρξε περιστατικό πριν μερικές ημέρες που πιστοί εγκλωβίστηκαν μέσα στον ναό ενώ είχε υψωθεί έξω από αυτόν η σημαία της Αλ Κάιντα.

Η αρχαία Λυκόπολη, το σημερινό Ασιούτ αποτελούσε την πόλη με τον πιο συμπαγή χριστιανικό πληθυσμό και τις τελευταίες ημέρες και εκεί οι χριστιανοί βρεθήκαν στο στόχαστρο των ισλαμιστών. Μερικές χιλιάδες διαδηλωτές διέσχισαν τον δρόμο που συγκεντρώνει τα περισσότερα μαγαζιά των χριστιανών (Youssry Ragheb St.), φωνάζοντας συνθήματα: «Ισλάμ, Ισλάμ, σε πείσμα των Χριστιανών», ενώ στους τοίχους γράφονταν συνθήματα που καλούσαν σε μπούκοτάζ των μαγαζιών των χριστιανών και προσβλητικά για τους Κόπτες συνθήματα που χαρακτήριζαν «σκυλί» τον θρησκευτικό ηγέτη τους.

Οι διαδηλωτές φρόντισαν να σημαδέψουν τα μαγαζιά και τα σπίτια χριστιανών, ζωγραφίζοντας μεγάλους κόκκινους σταυρούς στους τοίχους τους, ανασύροντας τις τραγικές μνήμες από την νύχτα των Κρυστάλλων. Νεαροί χριστιανοί δεν έκρυβαν (σε έρευνα του Associated Press), ότι σκέφτονται να εγκαταλείψουν την πόλη τους και να αναζητήσουν καταφύγιο στην Ευρώπη. Το Σχέδιο που έχει τεθεί σε εφαρμογή έχει αρχίσει να αποδίδει.

Εντύπωση προκαλεί όμως η ανοχή που δείχνει η διεθνής κοινότητα και κυρίως οι χριστιανικές χώρες της Δύσης σε αυτό το πογκρόμ εναντίον των χριστιανών στη Μέση Ανατολή. Ακόμη και η Ελλάδα που παραδοσιακά έχει ισχυρούς θρησκευτικούς, εθνικούς δεσμούς με το χριστιανικό στοιχείο της περιοχής, δείχνει να αποστρέφει το βλέμμα αντί να επιδιώξει την αφύπνιση του διεθνούς παράγοντα, ο οποίος έχει επιρροή στην αντιπολίτευση της Συρίας.

Η ελληνική κυβέρνηση και το υπουργείο Εξωτερικών οφείλουν να θέσουν το θέμα στην Ε.Ε. αλλά και στο ΝΑΤΟ και στους διεθνείς οργανισμούς αναλαμβάνοντας πρωτοβουλία για την προστασία των χριστιανών της Συρίας. Ίσως μια τέτοια πρωτοβουλία να προσφέρει στην Ελλάδα τη μοναδική ευκαιρία για να ανακτήσει τον ρόλο που είχε κάποτε στην περιοχή.